

увяхнало чело привелъ е . . . Дал' не знай,
дали не виежда въ блянъ той нейний тъженъ край?

Или скръбта му е сърдцето вледенила,
и образътъ ѝ е изъ него изличила?

Ахъ, какъ би . . . Но сама увяхва вече тя
въ разкошния букетъ отъ питомни цветя.